

[Munch-Petersen.]

ønsker man denne Linie videreført gennem de nye Nedskæringer, man kræver fra Borgerskabets Side.

Derfor var den „Hjertelighed“, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen fandt i det ærede Medlem Hr. Christianis Indlæg, jo ikke saa meget værd, idet den snarere var den Fernis af ydre Høflighed, som Bourgeoisiet nu en Gang lægger over sine gridske Nedskæringsplaner. Og naar det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen svarer i den samme hjertelige Tone, hænger det vel ogsaa sammen med den Beundring, det ærede Medlem udtrykte overfor det ærede Medlem Hr. Christianis Virksomhed udenfor dette Ting, for af Hjertelighed var der jo i dette Indlæg intet — ja, der var jo lidt Hjertelighed overfor Børnene, men den viste sig altsaa paa den Maade, at man skulde tage fra den sociale Forsorg for at give noget til Børnene, og saa var det endda ikke givet, at det var det ærede Medlem Hr. Christianis egen Mening, det var maaske blot et Citat af en anden, det var saadan lidt af den gængse Julebarmhjertighed. Og saa var der ogsaa lidt Hjertelighed overfor de private Skoler, de skulde have større Tilskud eller i hvert Fald fuldt ud bevare de nuværende Tilskud, til Trods for at der paa alle andre Omraader skulde ske Nedskæring. Og saa var der en Hjertelighed overfor Middelmaadigheden i Overklassen, som skulde hjælpes frem gennem disse private Skoler og derefter hjælpes frem med større Terperi paa Universitetet.

Arbejderklassen vil ikke svare paa det ærede Medlem Hr. Christianis Linie ved at møde ham i Diskussion i den samme hjertelige Tone, som er anvendt herinde i Folketinget, men vil svare med at organisere Kampen mod de Angreb, som blev forkyndt fra den Side, idet man ikke der vil Hjertelighed overfor det borgerlige Samfund, men vil handle ud fra Had til det borgerlig-kapitalistiske Samfund.

Ordførere for Venstre har ogsaa her fremhævet Kirkens store Betydning og hævded dens Interesser, og — karakteristisk nok er det de samme, der har hævded Nødvendigheden af Nedskæringen — man ser jo gerne disse to Ting gaa sammen. De har ønsket Kirkens Indflydelse over Skolen bibeholdt, vel endda forstærket ud fra disse reaktio-

nære Synspunkter. Med Hensyn til Skolen og Universitetet har man her anvist den Vej at begrænse Tilgangen, og naturligvis begrænse den fra de ubemidlede Lag ved Afskaffelse eller Indskrænkning af Tilskuddet til de offentlige Skoler og Forhøjelse af Tilskuddene til de private Skoler. Det er i og for sig rigtigt, at der bestaar et Problem her, at der foruden det egentlige Arbejderproletariat ogsaa opstaar et akademisk Proletariat og et Proletariat indenfor alle de forskellige Mellemlasser under den jernhaarde kapitalistiske Udvikling, og det gælder om ogsaa for dette Proletariat at organisere sig og finde sine rette Modstandere, nemlig det Samfundssystem, som skaber denne Arbejdsløshed.

Min Partifælle talte om forskellige Kommissioner, som er blevet nedsat uden Repræsentanter for Arbejderne. Man kunde blandt disse Kommissioner ogsaa nævne den nedsatte Svangerskabskommission, i hvilken man ikke har medtaget nogen Repræsentant f. Eks. for Arbejderkvindernes Oplysningsforbund, til Trods for at dette Forbund netop stadig har kæmpet for Kvindernes frie Ret til at bestemme over sig selv, om de vil være Mødre.

Det er i Diskussionen her blevet nævnt, at Kvindernes Ligeberettigelse ogsaa blev i høj Grad angrebet under den nuværende Krisesituation, og det er jo rigtigt, at man mange Gange forsøger den Udvej at skubbe Kvinderne ud for at afhjælpe Arbejdsløsheden. Dette er naturligvis en Metode, som maa tilbagevises. Man maa tværtimod hæve Kvindernes Løn op til samme Højde som Mændenes, hvad der jo ikke er sket ude i Fabrikkerne, og derved hindre, at Kvinderne bliver Løntrykkere for de mandlige Arbejdere. Kvindernes Frigørelse er ogsaa et Spørgsmaal om Kapitalisme, thi ingen Steder gennemføres Kvindernes Frigørelse under Kapitalismen, idet der jo ikke blot er Tale om formel Ligeret, den formelle demokratiske Ret, som man stadig hævder i det saakaldte demokratiske Samfund, men netop om den reelle Ligeret og dermed ogsaa Kvindernes Ligeløn med Mændene.

Det er her under Debatten af forskellige Deltagere blevet hævded, at der herskede særlige Forhold i Sønderjylland. Det stemmer ogsaa, de Forhold, som gør sig gældende i det øvrige Land, den stadig skærpede